

ROMÂNIA ANILOR CE VOR URMA – VIZIUNEA UNUI ASISTENT SOCIAL

La 100 de ani de la Marea Unire, în România anului 2018, se pot vedea efectele și se pot întrezări tendințele în ceea ce privește dezvoltarea societății în ansamblu.

Astăzi în România ar trebui să fim peste 20 de milioane de cetățeni. Libera circulație în spațiul European a forței de muncă a făcut ca peste 4 milioane de români să trăiască temporar sau permanent în afara țării.

Confruntată cu declinul demografic specific tuturor statelor europene, România se îndreaptă spre un proces de îmbătrânire a populației, rezultat al istoricului din perioada comunistă dar și al perioadei recente post-decembriste.

Tranziția societății românești de la regimul comunist la regimul democratic a fost un parcurs rapid dar impredictibil, cu evenimente și situații care au forțat societatea să se schimbe în ansamblul ei, de la sistemul de valori, morală și până la economie și instituțiile fundamentale ale statului.

Toate acestea au constituit un puternic factor de stres pentru fiecare membru al societății, efectele la nivel individual fiind văzute în situația familială, situația materială, starea de sănătate, gradul de bunăstare în general.

Plasa de siguranță a statului pentru cetățenii care se confruntă cu situații care-i face vulnerabili este sistemul de asistență socială.

Deși istoric vorbind, asistența socială în România este strâns legată de înființarea statului modern, în 1929 fiind aprobată una dintre cele mai moderne legi referitoare la sistemul de sănătate și de asistență socială din Europa acelor ani, perioada regimului comunist a dus la desființarea profesiei de asistent social și în final la diluarea sistemului de asistență socială la instituții de ocrotire pentru copii și vârstnici.

Astfel că, în perioada anilor 90, pe fondul șocurilor resimțite de societate odată cu prăbușirea regimului comunist, statul trebuie să intervină în sprijinul cetățenilor cei mai afectați de acest parcurs. În acest fel, sistemul de asistență socială începe să se dezvolte și să răspundă nevoilor sociale acute din acea perioadă. Acest lucru a fost realizat prin intermediul administrației publice care a preluat acest rol în lipsa rețelei de servicii sociale necesare intervenției specializate în aceste cazuri dar și din cauza lipsei asistenților sociali, prima promoție absolvind abia în 1994, la Universitatea din București.

Dezvoltarea sistemului de asistență socială în România este în strânsă legătură cu evoluția economică a statului dar și cu modificările la nivelul societății în ceea ce privește bunăstarea individului, sistemul de norme și valori, astfel că în prezent se conturează o trecere de la un sistem care a avut ca rol sprijinirea mai ales financiară a cetățenilor la un sistem care să vină și în întâmpinarea tuturor nevoilor prin intermediul serviciilor sociale.

Acest lucru poate fi posibil numai în contextul în care dezvoltarea serviciilor sociale se va face ținând cont de resursa umană reprezentată în principal de asistentul social și de continua investiție în acest sens.

Cum poate arăta România peste 10/20/50 de ani?

Nevoia de răspuns la această întrebare apare la nivel individual dar și al societății din dorința și nevoia de stabilitate și predictibilitate asupra viitorului nostru.

Ca asistent social, răspunsul la această întrebare este influențat de deciziile și alegerile pe care le facem în această perioadă ca politică publică în domeniul asistenței sociale.

Istoria altor state ne arată că măsurile luate în domeniul sistemului de protecție socială influențează în mod decisiv evoluțiile viitoare la nivel social.

Așadar, cum va arăta România în viitor are legătură cu noi, cu ce alegem astăzi pentru noi. Pentru că noi, asistenții sociali, avem capacitatea de a schimba societatea într-una mai bună, avem posibilitatea de a face o diferență. De aceea, trebuie să avem o viziune comună pentru azi, pe care să o realizăm în viitor.

Din acest punct de vedere, pentru a evita un viitor problematic, alegerile noastre pentru dezvoltarea sistemului de asistență socială ASTĂZI trebuie să țină cont de următoarele lucruri:

1. Serviciile sociale trebuie să răspundă nevoilor individuale ale tuturor cetățenilor!
2. Fiecare beneficiar de asistență socială trebuie să primească tot suportul necesar pentru depășirea situației de dificultate!
3. Sistemul de asistență socială trebuie să fie flexibil și adaptabil la realitățile sociale!
4. Asistentul social acționează numai în interesul beneficiarului în vederea eliminării cauzelor care duc la excluderea socială!
5. Drepturile beneficiarului sunt stabilite echitabil în raport de responsabilitățile asumate de către acesta!
6. Dezvoltarea societății este interdependentă de solidaritatea și gradul de toleranță al cetățenilor!
7. Sănătatea, educația și asistența socială sunt domeniile prioritare în investițiile pe termen mediu și lung la nivel național!

La 100 de ani de existență a statului român suntem obligați să ne gândim la un viitor în care toți românii să fie demni, solidari și încrezători în forțele proprii!

Acționând astăzi putem să ne pregătim pentru viitor!

UN ASISTENT SOCIAL

Iunie 2018
România